

om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med lov nr. 415 om en garantifond for indskydere og investorer af 26. juni 1998.

Nr. 12 svarer til den nuværende nr. 8 i bank- og sparekasseloven.

Nr. 13 svarer til den nuværende nr. 9 i bank- og sparekasseloven.

Nr. 14 svarer til den nuværende nr. 3 i bank- og sparekasseloven. Det er dog blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 15 svarer til den nuværende nr. 4 i bank- og sparekasseloven. Det er dog blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 16 svarer til den nuværende nr. 6 i bank- og sparekasseloven. Det er præciseret, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til myndigheder m.v. i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt.

Det er samtidigt præciseret, at bestemmelsen ikke omhandler EØS-landene. Disse lande er omfattet af nr. 13 og 14.

Stk. 6 svarer til den nuværende § 50 b, stk. 4, i bank- og sparekasseloven. Det er dog præciseret, at alle, der efter det foreslåede stk. 4 og 5 modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat der er tale om fortrolige oplysninger.

Det foreslåede stk. 6 indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Således får bestemmelsen bl.a. ingen betydning på en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale, jf. herved den foreslåede bestemmelse i stk. 5, nr. 2.

Stk. 7 svarer til den nuværende § 50 b, stk. 3, i bank- og sparekasseloven.

Stk. 8 svarer til den nuværende § 50 b, stk. 5, i bank- og sparekasseloven.

Stk. 9 svarer til den nuværende § 50 b, stk. 7, bortset fra, at det fastslås, at Finanstilsynet også kan videregive oplysninger om betydelige forpligtelser til et pengeinstitut, hvor den pågældende har forpligtelser.

Bestemmelsen i § 31 b, stk. 1, er en videreførelse af princippet i den gældende § 50 b, stk. 6, i bank- og sparekasseloven om, at alene virksomheden er part i forholdet til Finanstilsynet. Som noget nyt foreslås i stk. 2 og 3, at andre end virksomheden kan være part i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet

afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1.

I stk. 2 er angivet de tilfælde, hvor andre end fondsmæglerselskabet kan anses for part.

I tilfælde, hvor Finanstilsynet med hjemmel i den bekendtgørelse, der er udstedt i medfør af § 1, stk. 3, træffer afgørelse over for en virksomhed om, hvorvidt den kan tilbyde investeringservice uden tilladelse, vil den pågældende virksomhed være part i sagen.

Såfremt Finanstilsynet finder, at en virksomhed har overtrådt lovens tilladelseskraav, jf. § 5, stk. 1, vil den pågældende virksomhed være part. Tilsvarende gælder i tilfælde, hvor Finanstilsynet påtaler en virksomheds overtrædelse af fondsmæglerselskabernes eneret, jf. § 2, stk. 1, til at kalde sig fondsmæglerselskab.

En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive fondsmæglerselskab, jf. § 5, stk. 1, har partsstatus, selv om virksomheden endnu ikke er godkendt og derfor ikke er et fondsmæglerselskab omfattet af stk. 1. Suspenderer Finanstilsynet behandlingen af en ansøgning i medfør af § 5, stk. 12, er det pågældende selskab part i sagen.

Hvis Finanstilsynet afslår en ansøgning om tilladelse eller inddrager et fondsmæglerselskabs tilladelse, fordi et medlem af dets direktion eller bestyrelse ikke anses for at leve op til kravet om hæderlighed og erfaring, anses den pågældende person tillige for at være part i denne del af sagen, jf. § 5, stk. 6, og § 24, stk. 1, nr. 4. Tilsvarende vil en aktionær, jf. § 5, stk. 10, og § 24, stk. 1, nr. 4, som efter Finanstilsynets opfattelse vil modvirke en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet, også opnå partsstatus.

En revisor i et fondsmæglerselskab får partsstatus, hvis Finanstilsynet afskediger revisor eller pålægger denne at give oplysninger om fondsmæglerselskabets forhold, jf. § 23, jf. bank- og sparekasselovens § 34, stk. 6 og 8. Tilsvarende gælder, hvis Finanstilsynet påtaler, at de valgte revisorer ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 23, jf. bank- og sparekasselovens § 35.

I tilfælde af, at Finanstilsynet nægter at godkende en erhverver af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab, suspenderer behandlingen af en sag herom eller reagerer som følge af manglende underretning om andelen, anses ikke alene fondsmæglerselskabet, men også erhververen eller besidderen af den kvalificerede kapitalandel for part i denne del af sagen, jf. § 9, stk. 1 og 3 - 6. Det samme gælder, hvis Finanstilsynet ophæver den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, jf. § 10, stk. 1 - 3.

Overtages kontrollen, jf. § 25, stk. 6, med et fondsmæglerselskab, der er omfattet af overgangsbestem-